

Od Redakcji

W tym monograficznym zeszycie „Terminus” zamieściliśmy studia związane z twórczością i recepcją poezji Macieja Kazimierza Sarbiewskiego (1595–1640). Artykuł Paula Hulsenbooma stanowi analizę porównawczą dwóch wersji pieśni flamandzkiego jezuitę Sidroniusa Hosschiusa (1596–1653) sławiącej „sarmackiego Horacego”. Autor omówił oba utwory, zwracając szczególną uwagę na znaczące różnice między nimi, wynikające z ewolucji myślenia Hosschiusa o twórczej imitacji (współzawodnictwo z antycznymi twórcami, zwłaszcza Pindarem i Horacym) i statusie natchnionego wieszca (*furor poeticus*).

Krzysztof Fordoński przedstawił z kolei trzy angielskie autorki z XVIII wieku (Mary Chudleigh, Mary Masters i Anne Steele) czerpiące w różny sposób, mniej lub bardziej bezpośredni, inspirację z poezji Sarbiewskiego, cieszącej się wówczas w Anglii dużym zainteresowaniem. Ważną rolę w interpretacji ich pieśni odgrywają pytania o rozumienie w literaturze wczesnej nowożytności przekładu i parafrazy, otwartych na swobodne i czasami daleko idące przekształcenia tekstu oryginalnego.

Artykuł Wojciecha Ryczka przynosi edycję krytyczną i nowy przekład pieśni Sarbiewskiego (IV 30) napisanej po śmierci Barbary z Naruszewiczów (1580–1627), adresowanej do męża zmarłej, Janusza Skumina Tyszkiewicza, wojewody trockiego. Utwór zwraca uwagę starannie dopracowaną retorycznie fikcją liryczną związaną z podglądaniem przez szczeliny w bramach niebos mieszkańców „niebieskiej ojczyzny”. Ten sugestywny obraz poetycki pełni przede wszystkim funkcję konsolacyjną, eksponując jednocześnie rolę poety i poezji w mediacji między światem żywych a krainą zmarłych.

W dziale recenzji zamieściliśmy przygotowane przez Radosława Rusnaka omówienie książki studiów podarowanej Alinie Nowickiej-Jeżowej z okazji pięćdziesięciolecia pracy naukowej przez jej uczniów, współpracowników i przyjaciół.

Życzymy przyjemnej i inspirującej lektury!

Wojciech Ryczek